

РЕШЕНИЕ

№ 992

гр. с., 14.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 19-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на девети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: СИЛВИЯ П. ГЕОРГИЕВА

при участието на секретаря ДЕЛИНА ИВ. ГРИГОРОВА
като разглежда докладваното от СИЛВИЯ П. ГЕОРГИЕВА Административно наказателно дело № 20211110211383 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН и е образувано въз основа на жалба, подадена от Застрахователно дружество „б.и.”АД, гр. с. срещу наказателно постановление № Р-10-604/20.07.2021 г. на заместник-председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Застрахователен надзор”, с което на дружеството е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 4 000 (четири хиляди лева) лв. на основание чл.647, ал.2 и чл.644, ал.2, предл. II-ро, във вр. с ал.1, т.2 от Кодекса за застраховането (КЗ), във вр. с §1, т.51 от допълнителните разпоредби (ДР) на КЗ за извършено нарушение на чл.108, ал.1 от КЗ.

С жалбата се оспорва нарушението да е извършено при условията на повторност, твърди се неправилна правна квалификация на твърдяното нарушение, както и други допуснати съществени нарушения на процедурните правила, твърди се несъответствие с разпоредбата на чл.12 от ЗАНН на наложената санкция, както и се твърди маловажност на случая по смисъла на чл.28 от ЗАНН. Иска се отмяна на процесното наказателно постановление, алтернативно да се преквалифицира наложената санкция от такава по чл.644, ал.2 от КЗ в такава по чл.644, ал.1, т.1 от КЗ и бъде наложена минималната такава.

За жалбоподателя редовно призован в съдебно заседание не се явява процесуален представител.

За органа издал наказателното постановление, в съдебно заседание се явява процесуален представител, който оспорва жалбата и по същество пледира да бъде оставена без уважение жалбата и да бъде потвърдено наказателното постановление като законосъобразно, при правилно определена правна квалификация за нарушение извършено в условията на повторност, както и огромно закъснение над шест месеца и факта, че застрахователя се е произнесъл след намеса на КФН. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

От фактическа страна, относимите към спора обстоятелства, се установяват от събраните писмени и гласни доказателства:

Със Заповед №З-2/08.01.2021 г., с която са отменени Заповед №З-157/28.07.2020 г. и Заповед №З-163/31.07.2020 г. са определени длъжностните лица от управление „Застрахователен надзор”, които могат да съставят актове за установяване на административни нарушения по Кодекса за застраховането (КЗ) и актовете по прилагането му, с изкл. административни нарушения по чл.315, ал.1 и ал.2, чл.315а от КЗ (отмен.).

В КФН е постъпила жалба вх.№91-02-708/08.06.2021 г. от н.т.в. за това, че е налице липса на произнасяне по предявена претенция №2010029251 пред ЗД „б.и.“ АД.

Във връзка с тази жалба започнала проверка от КФН на ЗД „б.и.” АД. Изискани били с писмо от 11.06.2021 г. всички документи по случая. От приложените по преписката документи предоставени от ЗД „б.и.“ АД с писмо от 17.06.2021 г. се установило следното:

Предявена била на 01.10.2020 г. претенция по застраховка, обективизирана в полица №BG/02/120002380424, с период на застрахователно покритие от 20.08.2020 г. до 19.08.2021 г. за изплащане на застрахователно обезщетение по повод настъпило застрахователно събитие – пътнотранспортно произшествие, по повод на което са причинени имуществени вреди на лек автомобил „Опел Корса“, с ДК № ----- . Образувана е преписка по щета №2010029251 от 01.10.2020 г. в ЗД “б.и.“.

На 01.10.2020 г. са били предоставени всички документи, относими към

установяване на основанието и размера на претенцията. На същата дата са предоставени и пълни и точни данни за банковата сметка, по която да бъде изплатено обезщетението, както и е извършен оглед на увредения автомобил, за което е съставен опис на претенцията. Застрахователят не е изисквал допълнителни документи.

В хода на проверката от КФН по сигнала на претендиращия обезщетението на 16.06.2021 г. ЗД „б.и.“ се произнася по претенция №2010029251 като е изплатено определеното застрахователно обезщетение в размер на 559, 35 лв. по банкова сметка на н.т.в..

На 18.06.2021 г., от оправомощеното длъжностно лице В.Р. Ш.: старши експерт в отдел „Правоприлагане“, дирекция „Застрахователен надзор“, управление „Застрахователен надзор“ при КФН е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № Р-06-566/18.06.2021 г. срещу ЗД „б.и.“ АД, за това, че дружеството е извършило нарушение на чл.108, ал.1 от КЗ не е изпълнило задължението си да произнесе по щета №2010029251 по раздел I от приложение №1 или по т.1-3, 8-10 и 13-18, раздел II, б. „а“ от приложение №1, които не са застраховки на големи рискове, в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл.106, като определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или мотивирано откаже плащането в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл.106 от КЗ, а именно от представяне на всички доказателства от 01.10.2020 г., но не по-късно от 22.10.2020 г., включително, което се твърди, че е осъществено на 23.10.2020 г. в гр. с., като на 16.06.2021 г. е налице произнасяне по претенцията със закъснение. АУАН е връчен на упълномощено лице на 18.06.2021 г.

Въз основа на този цитиран по-горе АУАН е съставено наказателно постановление № Р-10-604/20.07.2021 г. на заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“. Същото е връчено с обратна разписка на 23.07.2021 г.

Срещу ЗД „б.и.“ АД е било издадено и НП №Р-10-821/17.09.2019 г., което е влязло в сила на 16.03.2020 г. затова, че е извършило нарушение на чл.108, ал.1 от КЗ, осъществено на 21.11.2018 г. в гр. с.. Същото е било потвърдено с решение по НАХД № 16280/2019 г. на СРС, НО, 94 състав, потвърдено с

решение №1920/16.03.2020 г. на АССГ по адм. дело №602/2020 г.

Гореизложената фактическа обстановка се установява от приетите по делото писмени доказателства, както и гласните: показанията на свидетеля Ш.. Доказателствата са пълни, логични и непротиворечиви, поради което и се кредитират.

Въз основа на тази фактическа обстановка съда стига до следните правни изводи:

Жалбата срещу наказателното постановление е **допустима** като подадена в законния седмодневен срок и от надлежно легитимирано лице, имащо правен интерес от обжалване, като по своята същност е **неоснователна**, поради следното:

Съгласно чл.108, ал.1 от КЗ, застрахователят е длъжен в срок 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106 от КЗ да определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или мотивирано да откаже плащането на потребителят на застрахователната услуга. Касае се за императивна норма, която застрахователното дружество е следвало да спазва. Законодателят е предвидил задължение от страна на застрахователя, с оглед изложеното по-горе да спазва определено поведение за защита правата на потребителите и се касае за задължение, което не е от частно-правен характер.

Посоченото в състава на чл.108, ал.1 от КЗ задължението за застрахователя да определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или мотивирано да откаже плащането, субсумира именно осъществено бездействие, изразяващо се в две форми „непроизнасяне в срок” или в „не мотивирано произнасяне в срок”, както го е определил и административно-наказващия орган при описание на нарушението от обективна страна.

Съответните норми на КЗ, касаещи застраховки на автомобилистите, са изцяло в защита правата и интересите на потребителите на този вид услуги. Касае се за изисквания, които са установени от държавата за защита интересите на потребителите на застрахователни услуги, поради което и неспазване на установения в КЗ срок от страна на застрахователя влече санкция, доколкото съставлява нарушение по смисъла на чл.6 от ЗАНН. Срокът, който разпоредбата на чл.108, ал.1 от КЗ е предвидил е за бързина и неспазването му е административно нарушение, за което в разпоредбата на

чл.644 от КЗ е предвидена санкция. Срокът за произнасяне по щетата е задължение, което държавата е предвидила към застрахователя и е независимо и извън условията, предвидени за договориране между правните субекти в частно-правните им отношения. Посочената за нарушена правна норма:чл.108, ал.1 от КЗ е в глава седма „Система на управление”, раздел VII на КЗ, която урежда организацията на дейността по застрахователните претенции и обхващат всяка една от видовете застраховки.

Конкретно по претенция №2010029251/01.10.2020 г. документите по преписката, която е заведена на 01.10.2020 г. са представени на същата дата, извършен е оглед на автомобила също на 01.10.2020 г. Съгласно представените в КФН доказателства от ЗД „б.и.” АД липсват такива, удостоверяващи допълнително събрани доказателства по щетата след дата 01.10.2020 г. или такива, които да са били изискани от претендиращия по настъпилото застрахователно събитие и които да са необходими за установяване на основание и размер на претенцията.

В случая дружеството се е произнесло по заведената претенцията №2010029251 по щета на 16.06.2021 г., когато е заплатил обезщетение на претендиращия щетата, което е извън законоустановения срок от 15 работни дни, в който е дължал произнасяне.

Застрахователят е дължал произнасяне по щетата в срок независимо дали ще уважи или не искането. Налице е осъществено от застрахователя бездействие по отношение на заявителя за произнасяне в срок по един от алтернативно посочените в т.1 и т.2 от разпоредбата на чл.108, ал.1 от КЗ начини: да определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума или мотивирано да откаже.

Посоченият в закона срок от 15 работни дни в случая касае преценка от страна на застрахователя приложените документи ще съставляват ли основание за изплащане на щетата или отказ по същата. От друга страна заявителя на щетата е в невъзможност да научи в проточилия се във времето срок удовлетворено ли е или не искането му. Като в случая ЗД е дължало произнасяне не по-късно от 22.10.2020 г., включително (работен ден четвъртък).

Просрочването на предвидения в закона срок, независимо от това с колко съставлява нарушение, а в случая това просрочване е близо осем месеца.

Всеки един заявител следва да знае защо не е приключена заявената от него щета в срок от застрахователя. Налице е осъществено от застрахователя бездействие по отношение на заявителя за произнасяне в законовия срок.

Задължението за произнасяне от ЗД се отнася за всички видове застрахователни договори, с изключение претенциите по застраховки на големи рискове по смисъла на §1, т.31 от ДР на КЗ.

Съдът не намира, че в хода на административно-наказателното производство са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до нарушаване на основните права на жалбоподателя, включително и това на защита, поради следното:

АУАН е съставен, а наказателното постановление е издадено от съответните компетентни длъжностни лица, при спазване на изискванията на ЗАНН и в сроковете, посочени в същия. В случая не е изтекъл тримесечния срок по чл.34, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН от откриване на нарушителя, тъй като по административно-наказателната преписка във връзка с установяване на нарушението е разменена кореспонденция между административно-наказващ орган и жалбоподателя. По същата документите са постъпили на 17.06.2021 г., когато с писмо ЗД „б.и.” АД е предоставила на КФН доказателства по щетата и такива за осъществено плащане и към датата на съставяне на АУАН на 18.06.2021 г. не е изтекъл тримесечния срок, предвиден в чл.34, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН и това е станало в двугодишния срок от извършване на нарушението, доколкото същото касае КЗ, какъвто е случая. Предвид което не са налице основания административно-наказателното производство да бъде прекратено, съобразно посоченото в нормата на чл.34, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН.

Обстоятелствено и подробно е посочено, както в АУАН, така и в наказателното постановление нарушението, обстоятелствата, при които е осъществено, време и място на извършването му.

Посочен е от административно-наказващия орган правилно и правния субект ЗД „б.и.” АД, който е привлечен като нарушител и следва да носи административно-наказателна отговорност.

Административно-наказващият орган при налагане на административното наказание е съобразил обстоятелството, че се санкционира ЮЛ и е наложена имуществена санкция, в съответствие с изискването, посочено в разпоредбата

на чл.83 от ЗАНН, при неизпълнение на задължения от страна на ЮЛ към държавата при осъществяване на дейността му, което е отразено в атакуваното наказателно постановление.

Посочено е, че нарушението е осъществено при условията на повторност, съгласно §1, т.51 от ДР на КЗ, с оглед наличие на административно наказване на ЗД с НП №Р-10-821/17.09.2019 г. Това е така, тъй като съгласно посочената норма §1, т.51 от ДР на КЗ „повторно нарушение” е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизане в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същия вид нарушение. В случая с НП №Р-10-821/17.09.2019 г., което е влязло в сила на 16.03.2020 г., ЗД е административно наказано за нарушение на чл.108, ал.1 от КЗ, осъществено на 21.11.2018 г. в гр. с.. Нарушението по настоящето НП е осъществено на 23.10.2020 г., т.е. в случая в едногодишния срок по предходното наказване. Като нарушенията по чл.108, ал.1 от КЗ са от един и същ вид, регламентират едни и същи права и задължения.

Извършването на нарушението в условията на повторност е свързано с определяне размера на наказанието по смисъла на чл.57, ал.1, т.7 от ЗАНН и не е необходимо това обстоятелство да се сочи в АУАН. Касае се за дейност на административно-наказващия орган по определяне на вида и размера на наказанието в НП, за което няма изискване в чл.42 от ЗАНН да бъде посочено още със съставянето на АУАН. Предвид което е неоснователно възражението за нарушено право на защита, още повече, че административно-наказаното лице е наясно с предходните влезли спрямо него НП за същото по вид нарушение и това не се явява нов за него факт.

Предвид обстоятелството, че е налице повторност на извършеното нарушение не може да се приеме наличие на маловажност на случая: едното изключва другото. Не са налице основания за прилагане разпоредбата на чл.28 от ЗАНН и предвид степента на обществена опасност на конкретното нарушение, която не е ниска, не само предвид наличието на признаците да се приеме, че е налице повторност, но и с оглед периода от време, който значително надхвърля посочения в нарушената законова разпоредба за произнасяне по претенцията, с която застрахователя е сезиран и е след изтичане на 15-дневния срок броим в работни дни, което е отбелязано в процесното НП.

При преценка на всички обстоятелства във връзка с конкретното нарушение и като взе предвид изискванията, посочени в разпоредбата на чл.27, ал.2 от ЗАНН: липсват данни за настъпили вредни последици от конкретното деяние, но с оглед срока на закъснението за произнасяне, който е над седем месеца, при преценка на конкретния размер на административното наказание намира, че определения в наказателното постановление размер на имуществена санкция от 4 000 лв., което е над минимума предвиден в санкционната разпоредба: чл.644, ал.2, предл.2, във вр. с ал.1, т.2 от КЗ е правилно и законосъобразно, като в случая са спазени изискванията на закона.

Предвид обстоятелството, че е налице повторност на извършеното нарушение не може да се приеме наличие на маловажност на случая: едното изключва другото. Не са налице основания за прилагане разпоредбата на чл.28 от ЗАНН и предвид степента на обществена опасност на конкретното нарушение, която не е ниска, не само предвид факта, че административното нарушение е извършено повторно, но и с оглед периода от време от над седем месеца, който надхвърля посочения в нарушената законова разпоредба за произнасяне по претенцията, с която застрахователя е сезиран и е след изтичане на до 15 работни дни от представяне на всички доказателства срок, което е отбелязано в процесното НП. Не на последно място като отегчаващо обстоятелство следва да се отчете и факта, че ЗД е дължало обезщетение по предявената претенция, както и същото е изплатено едва в хода на извършваната от КФН проверка, след като са изискани писмени доказателства по случая на 11.06.2021 г., а изплащането е станало на 16.06.2021 г.

При преценка на горните обстоятелства във връзка с конкретното нарушение и като взе предвид изискванията, посочени в разпоредбата на чл.27, ал.2 от ЗАНН, при преценка на конкретния размер на административното наказание намира, че определения в наказателното постановление размер на имуществена санкция от 4 000 лв., което е над минималния предвиден в санкционната разпоредба: чл.644, ал.2, предл.2, във вр. с ал.1, т.2 от КЗ е правилно и законосъобразно, като в случая са спазени изискванията на закона.

С така определеното по вид и размер административно наказание ще бъдат

постигнати целите на административното наказване предвидени в разпоредбата на чл.12 от ЗАНН.

По тези съображения наказателно постановление № Р-10-604/20.07.2021 г. на заместник-председателя на КФН, изпълняващ правомощията на заместник-председателя на КФН, ръководещ управление на КФН, управление „Застрахователен надзор” следва да бъде потвърдено по изложените по-горе съображения.

С оглед изхода на производството претенцията на процесуалния представител на въззиваемата страна за присъждане на разноски се явява основателна. Същата се е представлявала от юрисконсулт на КФН, който се е явил в проведеното съдебно заседание, но самото дело се преценя, че не е толкова с фактическа и правна сложност, приключило е в едно съдебно заседание, поради което съгласно чл.63, ал.5, във вр. с ал.3 от ЗАНН, във вр. с чл.37, ал.1 от ЗПП и чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, съдът определи размер на юрисконсултско възнаграждение от 80 (осемдесет лева) лв. за процесуалното представителство пред въззивната инстанция по делото.

Воден от горното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № Р-10-604/20.07.2021 г. на заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор”, с което на ЗД „б.и.” АД, гр. с., бул. „ДЖ.Б.”№87 е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 4 000 (четири хиляди лева) лв. на основание чл.647, ал.2 и чл.644, ал.2, предл. II-ро, във вр. с чл.644, ал.1, т.2, във вр. с §1, т.51 от ДР от КЗ за извършено нарушение на чл.108, ал.1 от КЗ, като **ЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОСЪЖДА ЗД „б.и.” АД, гр. с., бул. „ДЖ.Б.”№87, с ЕИК 831830482 да заплати в полза на КФН сумата от 80 (осемдесет лева) лв., представляващо

юрисконсултско възнаграждение за процесуалното им представителство пред СРС по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд-гр.с. на основанията предвидени в НПК по реда на глава XII от АПК в 14-дневен срок от съобщаването на страните, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____